

мец на публиката е Блещински. Той изобразява главно шлях-тската среда.

Полската поезия има нещо присъщо ней: тя не е поезия сама за себе си, а служи на висшите задачи на полския народ. Измъчена Полша има в лицето на своите големи поети — певци на сждбата ѝ. Тая трайна връзка характеризира не само поезията на тримата колоси: Мицкевич, Словацки и Крисински, но дори и най-слабите певци на Полша. Особено представителите на романтизма се отличават със вдъхновение, което има библейска и пророческа мощ. А импровизацията е сякаш отличителното им достоинство: всички са пророци и ясновидци, чиято неубоздаема фантазия стремително увлича и пленява. Полските поети и художници доказват, че поезията е една деятелна сила, която може да възроди човешкия дух и да възмогне до вътрешна свобода, достойна за истинския човек.

